СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVII. Ч. 7. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 11-го СІЧНЯ 1949. — No. 7 JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 11, 1949. VOL. LVII.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ЗАПОВІДАЮТЬ ГОСТРУ БОРОТЬБУ ЗА БЮДЖЕТ У КОНГРЕСІ

Вашингтон, 9 січня. — Хоч самий федеральний бюджет мас бути предложений президентом в понеділок 10 січня, як третя частина його реферату „Про Стан Нації", то вже наперед заповідають гостру боротьбу проти його прийняття в конґресі. Передбачають, що бюджет вимагатиме 42 більйони долярів на видатки в найближчому скарбовому році. Боротьба мала б бути ведена на підставі партійної приналежности, отже її мають започаткувати републиканці, хоч не виключене, що й деякі демократи підтримують спротив.

ЕКОНОМІЧНИЙ ЗВІТ ЗАПОВІДАЄ МІЛЬЙОН НОВИХ СТАНКІВ.

У пятницю 7 січня президент предявив конґресові свій економічний звіт, в якому заявив, що економічний стан країни є в доброму стані. Тому, що в першій частині промови „Про Стан Нації", виголошеної особисто в середу 5 січня, президент заповів потребу нових податків, він у другій частині промови виявив, на що ці податки потрібні. У першу чергу йде про дальше поборювання інфляції, а в деяких випадках на поборювання дефляції. Президент хоче дістати теж надвишку в бюджеті на сплачування довгів. В економічнім звіті, опертім на матеріялах, призбираних Президенською Радою Економічних Дорадників, президент Труман виявив, що продукція дібр в минулому році піднеслася на 3—4 відсотків, а доходи підприємств зросли ще вище. Зайнятих при продукції було 60 мільйонів робітників, а в майбутньому році число джобів збільшиться ще на мільйон. Ціни з кінцем року почали падати, а це знак, що інфляція є вже під контролею. Між найважнішими домаганнями поставив президент допомогу на університетські студії для ветеранів.

СЕН. НІЛІ ЗА НЕГАЙНУ ЗМІНУ ІМІҐРАЦІЙНОГО ЗАКОНУ ДЛЯ ДІПІСТІВ.

Ню Йорк, 9 січня. — Сенатор Меню М. Нілі, демократ з Вест Вирджінії, заявився за негайним знесенням теперішнього закону в справі допущення скитальників з Европи і висловив погляд, що 400,000 іміґрантів зі скитальщини повинні бути допущені до Злучених Держав упродовж двох років. Ці домагання поставив сен. Ніл і на закінчення зібрання організації Юнайтед Сервис фор Ню Американс, яке відбувалося в готелю Билтморе в неділю 9 січня. У конференції взяли участь 800 осіб. Лютенант-полковник Джері М. Сейдж з відділу Цивільних Справ при армії Злучених Держав виявив, що уряд переводить велетенське переселення серед переміщених осіб в американській зоні в Німеччині, щоб позбутися елементів, які були заражені нацистською ідеольоґією та виявили колябораціо з нацистівською владою. Він заявив, що в 1946 р. 10 відсотків таких осіб усунено з таборів, а багато з них пішли до тюрми. Промови виголосили ще: Вилїєм Розенволд, президент Юнайтед Джуїш Апіл, Едвин Розенберґ, президент Юнайтед Сервис і Ралф Семоел, президент Жидівських Філантропій в Ню Йорку.

ЗА СВОБОДУ ТРЕБА БОРОТИСЯ — ПРИГАДУЄ ПРОКУРАТОР.

Филаделфія. — „Свобода, це щось таке, чого треба вчити в кожній ґенерації і за що треба боротися раз-у-раз" — заявив генеральний прокуратор Там С. Кларк на зібранні Дня Свободи й Релігії в Академії оф Мюзик, коли прощали Потяг Свободи, який обїхав Злучені Держави з виставою документів. Ці документи нагадують боротьбу за волю в Злучених Державах. У зібранні взяли участь теж 400 осіб в народних одягах 30 різнородних національностей. Кларк був одним з перших, що започаткував думку вислання Потягу Свободи по всіх закутинах Злучених Держав.

ЗАЗИВ ДО НЕГАЙНОЇ ГОТОВОСТИ ДО ВІЙНИ.

Вашингтон. — Секретар повітряних сил, В. Стюарт Саймингтон, оприлюднив зазив до збільшення американської повітряної сили до 70 груп так, щоб до 1952 р. Америка була готова якстій виступити до війни на повні розміри. „У віці атомового блискавкового нападу повітряна сила мусить бути готовою до витриманої оборони а теж і до нападу для відплати"—пригадав секретар. Він признав, що видатки на чотирорічну програму боєвої готовости будуть великі. Він теж остеріг, що вже не багато часу залишається на придбання засобів на самооборону.

ВЕЛИКА НЕДОСТАЧА УЧИТЕЛІВ ПО ШКОЛАХ.

Ню Йорк. — Тому, що число народин зростає після війни, виявляється потреба не тільки розбудови шкільних будинків, але теж і побільшення числа учительських сил, стверджує Бенджамин Файн, звітник щоденника Ню Йорк Таймс, який перевів студії над шкільництвом в цілій країні. Він каже, що вже тепер бракує 105,000 учительських сил, тобто бракує однієї сили на 9 затруднених сил. Під теперішню пору працює в цілій країні 901,000 учительських сил, а це вказує, що впродовж останнього року їх число зросло на 15,000 осіб. Яких пів мільйона дітей не мають належного приміщення в школах, бо нема будинків.

8 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ ДАРУНКУ НА МЕДИЧНИЙ ЦЕНТР.

Ню Йорк.— МедичнийЦентр Белю університету Ню Йорк дістав жертву понад 8 мільйонів долярів від торговельного підприємства Семюела Г. Кресс, яке створило фундацію на підмоги для філянтропійних цілей. Жертва буде зужита на розвиток медичних студій в Медичнім Центрі. Розбудова відповідних інститутів триватиме 10 років.

Приспішують переслухання в справі назначення Ачесона секретарем стейту

Вашингтон, 9. січня. — Сенатор Там Конелі, майбутній предсідник комісії закордонних відносин в новому сенаті, скликав на вівторок, 11. січня, членів комісії, щоб приспішити назначення Діна Ачесона секретарем стейту на місце Джорджа К. Маршала. У пятницю, 7. січня, президент Труман прийняв резиґнацію Маршала з становища секретаря стейту, висловлюючи йому признання, як визначній людині в дсі другої світової війни. Маршал зрезиґнував з недостачі здоровя. Разом з ним зрезиґнував підсекретар стейту Роберт А. Ловет. На місце Маршала іменував президент секретарем Діна Ачесона, який уже давніше був підсекретарем стейту. На місце Ловета іменований підсекретарем Джеймс Е. Веб, дотеперішній директор Бюджету. Перемінн мають прийти водночас з обняттям нової каденції президентом Труманом, тобто від 20 січня 1949 р. На підставі конституції оби номінації мають бути затверджені сенатом. Тому, що Ачесонові закидають уґодовство супроти Росії, загально передбачують критичне становище до його назначення значного числа сенаторів, одначе загально вірять, що він буде затверджений.

БОГОСЛУЖЕННЯ У ВАШИНҐТОНСЬКІЙ КАТЕДРІ В ГРЕКО-КАТОЛ. ОБРЯДІ.

Вашингтон. — З нагоди закінчення Октави Церковної Єдности відбудеться в римо-катол. катедрі Непорочного Зачаття архієрейська Служба Божа в греко-катол. обряді в неділю, 23. січня. Богослуження відправить Преосв. Данило Іванцьо, єпископ дієцезії карпатських русинів з осідком у Питсбурґу. Згадуючи про це богослуження Катол. Пресове Бюро розіслало до катол. тижневиків по всіх стейтах вичерпну статтю о. Льва В. Фурдалка про знищення Греко-Катол. Церкви на Карпатській Україні большевиками.

КАНАДІЄЦЬ УКРАЇНСЬКОГО РОДУ ПОСАДНИКОМ ОШАВИ.

Ошава, Онтеріо, Канада. — Дня 3 січня обняв становище посадника міста Михайло Стар, канадієць українського роду. Про його українське походження широко розписалася газета Торонто Глоуб енд Мейл. Газета згадує про приїзд його батьків з України ще в початках століття, коли то вони замешкали в Коперкліф, а потім переселилися до Ошави. Михайло, якого всі знають по імені „Майк", є найстаршим з 7 дітей, має 38 років. Він ходив до прилюдної школи в Ошаві, потім відбув торговельні курси і вступив до торговельної фірми Педлар Піпп. Від тоді постійно займався політикою, їздив по українських політичних зібраннях, кілька разів перепадав при виборах до міської ради і аж в 1944 р. йому пощастилося здобути цей мандат. Завдяки своїй робітности він визначився серед інших радних, а при виборах на мейора міста переміг двох противників. Він виявив гордість з свого українського походження, кажучи, що й інші канадці хваляться своїм европейським походженням, одначе його засада є: „Канада на першому місці". Після складення присяги на уряд посадника, Стар виявив програму своєї праці, на якій є теж будова нового ратуша. — Ошава це промислове місто з населенням 25,000 голов.

НОВИЙ ЦАРГОРОДСЬКИЙ ПАТРІЯРХ МАТИМЕ ЮРИСДИКЦІЮ НАД УКРАЇНСЬКОЮ ПРАВОСЛАВНОЮ ЦЕРКВОЮ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

Ню Йорк. — Атенагорас 1, який до недавна був архієпископом Грецької Православної Церкви в Америці і з кінцем минулого року був вибраний царгородським екуменічним патріярхом, виїздить до Істанбулу, в Туреччині 17 січня, щоб обняти свій престол 21-го січня. Його завезе туди президентський літак Свята Корова разом з його церковним оточенням. До царгородського патріярха належать ще патріярхати Александрії, Антіохії, Єрусалиму, Москви, Сербії й Румунії. Під його юрисдикцію має прийти Українська Православна Церква в Північній Америці, яка обіймає злучені дієцезії Української Автокефальної Церкви в Канаді й Української Православної Церкви Америки (Злучених Держав).

ЩЕ В СПРАВІ ВБИВСТВА О. КОСТЕЛЬНИКА

ТВЕРДЖЕННЯ МОСКВИ І ЗАПЕРЕЧЕННЯ ВАТИКАНУ

Москва, 8. січня. (АП. — Орган Московського патріярха в сьогоднішньому виданні знову видвигає обвинувачення, що „агент Ватикану" убив у Львові о. д-ра Гавриїла Костельника, „протопресвітера Російської Православної Церкви". Обвинувачення заключається в короткій заяві, підписаній членом Святого Синоду, митрополитом Ніколаєм. В заяві стверджується, що д-ра Костельника вбито близько його дому, дня 20-го вересня.

Агентство АП від себе виснює, що подібне обвинувачення видвигнув в дні 21-го вересня московський патріярх Алексей, кажучи, що вбитий був „один з викидків людства, член українського буржуазно-націоналістичного підпілля, що без сумніву діяв з дорученн Ватикану". В дальшому агентство виясює, що о. д-р Костельник „був керівником руху, який закінчився зірванням 350-річного звʼязку Уніятської Церкви в Західній Україні з Римсько-католицькою Церквою та прилученням її до Російської Православної Церкви в березні 1946.

В повідомленні того самого агентства з Риму подається, що Ватиканські джерела рішуче заперечили московські обвинувачення, що о. Костельника вбив „агент Ватикану", інтерпретуючи цю нову напасть Москви як намгання протидіяти пропаганді, що розгорнулася після арешту кардинала Мінсенті.

Збори Екзекутиви З. У. А. Д. К.

В суботу та неділю, дня 8. і 9. ц. м., відбулись чергові збори Екзекутиви ЗУАДК, в яких, крім членів Екзекутиви: голови адв. Івана Панчука, заступників голови: Миколи Мурашка і Олени Лотоцької, касієра Михайла Дубаса, секретаря д-ра Павла Дубаса та екз. директора д-ра Володимира Галана, взяв участь директор адв. Р. Смук.

Зборами проводив адв. Іван Панчук. Зо звітів екз. директора д-ра В. Галана та адв. Р. Смука виходить, що досі в справах переселення вислав ЗУАДК поверх 3,000 посвідок, на які зможе приїхати біля 10,000 осіб. З того 1,800 посвідок на приблизно 7,000 людей вже удокументовано нашими офісами в Европі.

Для скріплення переселенчої акції Екзекутива рішила вислати негайно 5 додаткових канцелярійних сил, як цього вимагає договір з І.Р.О. та Переселенча Комісія в Вашингтоні.

Екзекутива висловила повне довіря до праці адв. Смука в Европі та доручила йому передати щирий привіт усім тим робітникам, які причинились своїми зусиллями до так значних успіхів. Бо крім справ іміґрації до З.Д.А., робітники ЗУАДК помагають теж в документації українців при виїзді до других країв.

Адв. Смук привіз теж першу книгу, видану старанням ЗУА ДК, а це підручник еспанської мови.

ПРОПОНУЮТЬ СХІДНИЙ СОЮЗ ДЛЯ ПРИПИНЕННЯ НА КОМУНІЗМУ.

Лондон, 10. січня. — Представники комонвелт-у звернулися до британського уряду зі закликом, щоби він перебрав ініціятиву в створенні Східного Союзу для припинення поширювання комунізму в Азії. З поінформованих джерел заявляють, що Британія мала запропонувати Злученим Державам конференцію заінтересованих народів в цій справі. Ці самі представники коммонвелту виявили занепокоєння незʼясованим становищем британського уряду до подій в Індонезії, вважаючи, що відсутність виразного засуду Британією голандської акції може пошкодити британським впливам теж в Індії, допомагаючи поширенню комунізму в самій Індонезії.

МОСКОВСЬКА ОЦІНКА ВИСТУПУ ПРЕЗИДЕНТА ТРУМАНА.

Москва, 10 січня. — Вчорашня московська преса подала свої коментарі на виступ президента Трумана перед спільною сесією Конґресу та щодо його програми. Як звичайно, Москва „турбується", що президентові Труманові не пощастить здійснити його програми, бо на шкільництво, соціальні забезпечення, будову мешкань і т. п. не стане грошей — по думці Москви — тому, що забагато видається на оборонну підготовку.

НОВЕ НАПРУЖЕННЯ НА ОРІЄНТІ

ІЗРАЇЛЬЦІ ЗБИЛИ ПʼЯТЬ БРИТАНСЬКИХ ЛІТАКІВ; БРИТАНІЯ ДОМАГАЄТЬСЯ БЕЗПОСЕРЕДНЬОЇ АКЦІЇ О.Д. І СТАВИТЬ В ПОГОТІВЛЯ СВОЮ ФЛЬОТУ НА СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ.

Лондон, 10 січня. — Британське міністерство авіяції повідомило, що два дні тому ізраїльські винищувачі збили пʼять британських розвідчих літаків над територією Єгипту в зоні Суезького каналу. Літаки провірювали положення після того, як ізраїльські війська перейшли на територію Єгипту. Ізраїльський уряд потвердив вістку про збиття пʼятьох літаків, стверджуючи, що один з них мав єгипетські відзнаки. У висліді цего інциденту, британський уряд наказав бути в поготівлі своїх сил в тій зоні, наказуючи рівночасно своїй авіяції „вважати ворожим кожний ізраїльський літак над єгипетською територією". Безпосередньо після того Британія звернулася з гострою протестаційною нотою до О.Д., домагаючись безпосередньої акції з їх боку та застерігаючи собі право дальшої власної акції для охорони своїх інтересів в цьому районі. Сьогодні або завтра мають відбутися на цю тему спеціяльні наради британського уряду. Рівночасно повідомляється, що зʼєднання британської флоти на Середземному морі почали дивні рухи, що їх звʼязується з подіями в Палестині. Два воєнні кораблі з бази на Мальті вирушили в напрямі Кипру, літаконосець „Траймф" був відкликаний з Тріполітанського порту до Мальти, куди відкликано теж інші воєнні кораблі. Британський уряд заперечує будьякий звязок цих рухів з положенням в Палестині. Ізраїльці зі свого боку заповіли протест до О.Д. проти британського „залякування" та головно проти висадки британських військ в трансйорданському порті Акаба. Палестинська комісія О. Д. одержала доручення прослідити випадок зі збитими літаками. В політичних колах побоюються, що війна на Орієнті тепер може перекинутися поза кордони самої Палестини.

АНТИСЕМІТИЗМ В БОЛЬШЕВИЦЬКІЙ МАДЯРЩИНІ.

Відень, 10 січня. — Втікачі з Мадярщини однозгідно стверджують про широко закроєну акцію мадярського большевицького уряду не тільки проти католиків, але тепер вже теж і проти жидів, які початково були в упривілейованому положенні та які належали до перших, що піддержували большевицький режім. Протижидівську акцію там ведеться, не зважаючи на те, що поодинокі жиди там-є на найвищих державних становищах, як заступник премієра Матіяш Ракоші, міністер звʼязку Ерно Ґерос, член Верховної Економічної Ради Золтан Вас, керівник політичної поліції Петер Ґабор та інші.

ТІТО ЗАПЕРЕЧУЄ ВІСТКУ ПРО ЗАГОСТРЕННЯ НА КОРДОНАХ.

Лондон, 10 січня. — Югославська радіовисильня передала повідомлення урядового пресового агенства, в якому заперечується офіційно повідомлення про скріплення югославських військ на кордонах з Альбанією, Болгарією й Румунією. Тіто заявляє, що ці вістки, які в останньому появилися в Лондоні, Парижі і Медіоляні, є безпідставні.

МОЖЛИВОСТІ ЗМІН ПАРТІЙНОЇ КОАЛІЦІЇ У ФРАНЦІЇ.

Париж, 10 січня. — Протягом найблищих трьох місяців у Франції заповідають можливість важливих змін в теперішній партійній коаліції, що може мати далекойдучі наслідки для уряду і дальшого режиму в країні. Ідеться насамперед про Популярних републиканців, що тепер мають ще 150 місць в парляменті, але впливи яких постійно зменшуються. Тепер виявляється, що один з керівників цеї партії, Жорж Відо, в останньому переговорював з ген. де Ґолем можливості коаліції популярних републиканців з Обʼєднанням Французького Народу ген. де Ґоля при найближчих загальних виборах. З другого боку серед тих же популярних републиканців виявляються тенденції евентуального злиття з радикалами. У таких заповідається можливість, що партія популярних републиканців може розколотися між де-ґолістами і радикалами, що дало б тоді вже безсумнівну перевагу партії де Ґоля і тим самим створило б можливості далекойдучих дальших внутрішніх перемін.

ЗМІНИ В СОВЄТСЬКОМУ УПРАВЛІННІ В НІМЕЧЧИНІ

Берлін, 10 січня. — В останніх днях совєтське пресове агенство в Німеччині повідомило про призначення „дорадником" совєтського військового управління в Німеччині В. С. Семйонова, надаючи йому найвищу дипломатичну ранґу уповновbooваженого надзвичайного амбасадора. Рівночасно звертається увагу на довго припізнений поворот з Москви полк. С. Тульпанова, шефа совєтської пропаґандивної місії в Берліні. Туліпанов був відомий зі свого скрайного наставлення проти західних союзників, тоді як Семйонова вважається виразником совєтської політики порозуміння як зі самими німцями, так і зі західними союзниками. З цього робиться висновки про можливість зміни цілого совєтського політичного курсу в Німеччині. Тимчасом, американсько-британська авіяція вчора здобула новий рекорд свого постачання до блькованого Совєтами Берліна.

ЕСПАНІЯ ЗМІНИЛА СВОЄ ВІДНОШЕННЯ ДО ЖИДІВ.

Мадрид, 10 січня. — Ген. Франко підписав вчора декрет, на підставі якого дозволяється на поворот до Еспанії нащадкам жидів, що їх вигнано з цеї країни ще в 1492 році. Вони можуть тепер старатися про еспанське громадянство. Нащадки цих жидів є головно в Греції і Єгипті. При цій нагоді пригадується, що вже під час війни ген. Франко врятував на цій підставі деяку кількість жидівських родин з гітлерівських таборів смерти.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗАВАЖУЄ ЗАГАЛ, ЯК ПРО ЦЕ ДБАЄ

Президент Труман, заповідаючи в конгресі, який буде його підхід до різних соціяльних проблем, заявив, що буде йти тим шляхом, по якому йшла демократична адміністрація впродовж останніх 15 років. Це своє становище виправдав він дуже просто й ясно, заявляючи, що цей шлях припав більшості американського народу до вподоби, бо вона вже пятим наворотом вибирає президентом речника Демократичної партії та її програми.

Президент Труман мав повне право так заявити. В часі виборчої кампанії він виразно заявився за продовження соціяльної політики „Ню Діл", не зважаючи, що така виразна заява може позбавити його багато голосів, бо ж і між демократами є багато завзятих противників цеї доктрини. Отже американський загал знав, кому віддає провід країни, коли йдеться про внутрішню політику, про відношення Трумана до робітничих справ, монополій, контролі цін, народнього здоровя, шкільництва, суспільного обезпечення, оподаткування, військової служби, зброєння, громадянських свобід і т. д. Але щодо закордонних справ не було потреби вести в часі виборів якоїсь особливої кампанії, бо вважалося, що обидві головні партії, Демократична та Республиканська, погодились на один спільний фронт і це в засаді загал одобрив. Та це одначе не означає, що на цьому „фронті" всьо в порядку, що це міжпартійне порозуміння є вже запорукою, що Злучені Держави мають ясну програму і певно знають, кудою ідуть чи підуть у світових проблемах, а зокрема у відношенні до Совєтів.

Виборча кампанія видвигала головно домашні справи. Щодо них були розбіжні думки. Більшість поперла остаточно програму, яку представив Труман. Тому саме президент має повне право тепер твердити, що дістав мандат від народу, щоби цю програму далі здійснювати. Зате інакше представляється справа, коли мати на увазі закордонну політику президента. Тут уже не все таке ясне, як є з домашніми проблемами. Через те президент має тут вільнішу руку, почуваючись тільки морально зобовязаним рахуватися у цій ділянці з Республиканською партією та її представниками в конгресі, щоб задержати надалі перед світом один фронт, що є теж виразним бажанням більшости американського загалу. Але тому, що в закордонній політиці ще є так багато нескazаного, невиясненого й невирішеного, є теж добра нагода для цілого американського загалу впливати на президента Трумана, уряд та конгрес, представляючи їм способи розвязки різних міжнародних проблем.

Хто переглядає пильно американську пресу, той певно завважив у ній різні „голоси", надіслані до редакцій, що походять від звичайних людей, а теж і від найвизначніших політиків, дипломатів чи релігійних та суспільних діячів, що висказують свої думки в справі розвязки різних складних міжнародних проблем. Недавно звертали ми увагу на так висказувані домагання застосовування всюди в спірних національних чи територіяльних питаннях права самовизначення народів і то всюди, в кожній країні й для кожного народу на всій земній кулі. Памятаймо й ми, що такі голоси це в Америці публична опінія, з якою урядові кола рахуються не менше, як з різними меморіялами, делегаціями і т. п., та що українська справа дуже потребує популяризовання визвольних змагань українського народу теж і таким шляхом.

Европа відбудовується

Колишній шеф німецького генерального штабу за першої війни генерал Людендорф, сказав був по першій світовій війні американському кореспондентові, що ця війна була домашньою війною білої раси, яка стала загрозою її існуванню. Всі інші раси, над якими ще провід веде біла раса, можуть її поглотити в недалекій будуччині. Так може загинути теж і це, що називаємо европейською цивілізацією. Добре сказано, тільки Людендорф призабув додати, скільки тут завинила Німеччина, зокрема та її Юнкерська кляса, з якої походив Людендорф.

Коли прийшла друга світова війна, загроза для европейської цивілізації стала ще наглянішою. Тому саме є такий великий страх перед третьою війною. Тому теж підходиться тепер дуже обережно до наладнання европейських справ, бо тут йдеться про долю людства. Ідея створення Обєднаних Держав Европи, видвигнена Винстоном Чорчилем, є тільки засобом до врятування европейської білої раси перед її занепадом. Американська всесторонна допомога йде по тій самій лінії й усім тим чинникам треба завдячувати, що початок 1949 р. застає Европу, а з нею й цілий світ, на шляху до відбудови.

На це вказують звідомлення американських кореспондентів та інших спостерігачів з усіх країн, а головно з Европи. Вони приглядують, що економічна відбудова йде впарі з політичною. Обі сторінки відбудови так тісно сплетені, що часом не можна відрізнити одніеї від другої. Увага спостерігачів зосереджена головно на дві европейські нації, від яких залежить дальша доля Европи. Є це Великобританія й Франція.

Після довгих дискусій, як у самій Британії так і в інших політичних колах, остаточно утривалилося розуміння, що Британія це не европейська держава, одначе вона гратиме дальше важливу ролю в її відбудові. Коли йде про Францію, то одно певне, що це вже не світова потуга. Зате вона наскрізь европейська держава й як така домагається проводу в европейських справах. Одначе вона ще не готова до виконання такого завдання. У Франції слабий уряд, слаба армія, а фінанси в дуже пливкому стані. Саме тому, що Франція така слаба, вона не може говорити, а тим менше діяти авторитетно. Тому Америка й Великобританія, які разом з Францією творять Велику Трійцю, мусять раз-раз оглядатися на французькі несподіванки.

Франція спеціяльно побоюється американської політики супроти нової Німеччини, яку вона вважає за свого ворога з діда-прадіда. Коли Франція свідома цього, що вона вже перестала бути світовою потугою, вона бажає собі, щоб і Німеччину поставити в тому самому положенні. Тому, як Америка видвигає якісь свої пляни щодо Німеччини, Франція завжди боїться несподіваного вивищення Німеччини. Щойно кінець минулого року приніс такі конкретні рішення в справі Рурщини, які дещо успокоїли Францію у цій справі.

Коли вже сяк-так наладнані політичні відносини між Західними державами, можна ствердити, що економічні справи стоять куди ліпше. Чотири більйони американських долярів, вкладених у Плян Маршала, почали давати себе відчути в міжнародній економічній відбудові впродовж минулого року. Тому, що львина частина фондів пішла на розбудову европейських країн, спостерігачі пильно досліджують діяння тих фондів в західній Европі. Вони завважують, що продукція в західно-европейських країнах постійно підноситься і вже навіть починає проявлятися конкуренція за здобуття ринків збуту. Розбудова поступила вже так далеко, що, Пол Гофман, Адміністратор Економічної Кооперації, тобто розподілу фондів з Пляну Маршала, заявляє, що Европа може осягнути економічний добробут вже в 1952 р., коли то Плян Маршала має бути виконений. Вже з кінцем жовтня 1948 р. можна було ствердити, що промислова продукція західної Европи піднеслася на 12 відсотків понад продукцію в 1947 р., а в німецькій Бізонії на 58 відсотків понад попередній рік.

Плян Маршала видає свої плоди теж і в інших країнах світу, головно в Південній Америці, в Індії і в Канаді. Єдина Південна Африка ще боїться за зрівнання свого бюджету.

Загалом треба ствердити, що після повільної ліквідації незгоди між свобідними націями, зростає в них довіря до себе самих і до ідеї їх обеднання. Вони рахують, що серед білої раси є 500,000,000 вільних людей та около 250,000,000 поневолених. У руках вільних націй находиться 75% світової продукції сталі, 85% перевозових засобів, і подавляюча кількість світового багатства нафти. Крім того вільні нації мають незрівняне моральне багатство, а це свобода думки, винаходу й перегонів у придумуванні різних способів поправи.

Оці засоби є спільні Америці й свобідним Західним країнам, одначе велитенські багатства всетаки залишилися в Америці. Американські приватні підприємці створили свою систему, яка стонька їх покликати до життя окреме Товариство для Розголосу Експорту. Вони будуть постійно висилати по радієвій сітці з назвою „Ворлд Вайд Бродкестинг Фавндейшен" бизнесові звідомлення кожного тижня для вжитку чужинних країн. Це саме вказує, що закордоном є вже настільки засобів, що можна думати про торгівлю з Америкою. Це тільки потверджує, що відбудовується не тільки Европа, але що ввесь світ повільно підніmається з важкої воєнної руїни.

УКРАЇНА І ЕВРОПА

В попередній статті ми розглянули в головних рисах проблему — „Европа — Росія". Ми показали, що російському народові історія не дала розвинути тих рис характеру, що є у европейських народів: любови і пошани до свободи та персональної гідности. В Росії людина віддавна тонула в колективі, підпорядкованім волі деспота („колективное рило" — казав російський письменник Глеб Успенскій). Навіть аристократія (бояри) в московській державі підписувалися в листах до царя здрібнілими іменами: „Холоп твой Петрушка Шереметев челом біот". Ця аристократія зберегла в собі риси „холопства" аж до останніх днів царату. М. і. цар Павло І. (1796-1801) уважав, що російська аристократія має права тільки з ласки самодержця: „У мене тільки той і вельможа, на кого я дивлюся, і тільки до того часу, поки я на нього дивлюся".

Тому то цар Павло зробив свого улюбленого голяра-турка Кутайсова — „графом", а свого лакея Воробйова — „бароном". Державна влада в Московщині уважалася за всемогутню, їй усе належало: „Земля Божа та государева" — казали московські люди. І це збереглося й за большевицької влади: тільки „білого царя" заступив „вожд світового пролетаряту", „батько народів", „ясне сонечко", „Генераліссімус"...

Які ж має традиції український народ? Чи маємо ми право себе зачисляти до Европи?

В першу чергу ствердимо деякі факти з нашої історії: Україна мала з московським народом одну княжу династію. Це — потомки київського князя Володимира Святого. Після Татарщини (13 в.) Московщина розвивалася під впливом Орди. Україна за Литви і Польщі не перервала свого контакту з Західною Европою. В 16-17 віці високі школи в Острозі, в Києві, Винниці, були світильниками науки для цілого православного світу (Петро Могила). Коли цар Петро І. розбив „китайський мур", що відділяв Московщину від Европи, то цівілізаторами московщини були учені „черкаси" з України: згадаймо імена Теофана Прокоповича, Стефана Яворського, Дмитра Ростовського (Туптала) і тисячі інших. Тільки після розділів Польщі в кінці 18 віку більшість українського народу опинилася під владою Москви. До того часу ліве лівобічна Україна (Гетьманщина) була під царським протекторатом і мала свою автономію (своє право, адміністрацію, освіту).

Політичні ідеї на Україні розвивалися в лінії демократичній, спільній для европейських народів. Ось, наприклад, літописець С. Величко (в добі М. Мазепи) зазначає, що народ „козако-український" все готовий боротися „за древні вольности свої". Він осуджує тих гетьманів, що хотіли присвоїти собі єдинодержавну владу, бо в Війську Запорозькім „рада давна і славна".

Коли зібралися українські емігранти 1710 р. в Бендерах на вибори гетьмана по смерти Мазепи, то навіть конституцію написали, щоб гетьмани, прикладом царів московських собі влади, „не привлащали" за правилом: „Так хочу, так повеліваю". Тому то ця конституція наказувала гетьманові збирати правильно що року раду з виборних від кожного полку, і щоб гетьман не мав нічого проти критики.

Дехто скаже: „але ж то-були конституція „тільки для козацького стану, селянство і міщанство не мали своїх представників у такій раді. Яка ж це демократія?"

На це відповідь проста: політичні права всі народи здобували поступово. Наперед шляхта, теж багатші міщани, обмежували абсолютну владу монарха, а як широка маса дозрівала політично, то ці права поширено і на інші кляси. (В Англії, напр., загальне виборче право введено тільки 1918 року). Тому для нас цінний почин наших предків з р. 1710, бо там бачимо джерело демократичних ідей. З цими ідеями вільности приходили наші учені українці на Московщину, але там ці ідеї довго не знаходили грунту. Тому мріяли — відірвати Україну від Московського царства.

Михайло Драгоманів, що добре знав історію Европи і України, бачив, яку шкоду нашому народові принесла злука з Московщиною і тому писав про „Пропащий час під Московським царством".

Він боявся політичних впливів московського деспотизму на українців і ввесь час працював, щоб „вернути український народ в сім'ю націй культурних". Тому Драгоманова зовсім не радували диктаторські методи російських революціонерів - терористів („Народня Воля"), бо в цих методах він бачив відгук звичок царського деспотизму. Драгоманів не сподівався нічого доброго для Росії, коли б у ній прийшла до влади революційна диктаторська партія. (Див. його статтю — „Обаятельность енергії", в якій він ніби передбачав майбутній большевицький режим).

Всупереч політичному розвиткові Росії, де перемогли диктаторські групи, Україна пішла своїм, демократичним шляхом. Це показала доба Центральної Ради і вся боротьба Української Народньої Республики в рр. 1917-20.

При всій вільній, демократичній традиції нашого народу, мусимо пам'ятати, що про державний устрій рішають живі люди. Впливами московського большевизму та фашизму в політичні ідеї та в методи праці принесено чимало шкідливого елементу. (Політичний фанатизм, нетерпимість до чужих поглядів, захоплення так званими „режимами сильної руки", проповідь аморальности в політиці: мовляв, у політиці „все дозволено" іт. д.) Цей ввесь намул віднесе геть чиста течія українського політичного життя, що хоче і надалі йти в традиціях европеїзму. Український національний рух не зійде зі шляху, спільного для нас з европейським: американським культурним світом!

В. Запорожний.

УЛАС САМЧУК

СОНЦЕ З ЗАХОДУ

РОМАН.

1)

Січова Гостинниця.

Забризканий болотом, темносиній автобус фірми „Чедок" зупинився перед головним входом сірого, двоповерхового будинку з великим чорним написом „Січова Гостинниця".

Двадцять перша година. Бліде світло висячих електричних ліхтарів невистачально освітлює трикутню площу перед будинком. Малі, брудні будинки, містечкові вивіски, сірість довкілля. Накрапає дощик, і сірія авт перед гостиницею відблискує жовтавим світлом, що падає з вікон будинку.

Подорожні з гамором висідають просто на мокрий хідник. Входять і виходять люди. Двері відчиняються, то зачиняються. Чути звуки сальонової оркестри. — Чи є тут місце? — чути запит по-французьки. Молода пані з дуже намальованими устами у жовтавому широкому реглані поспіхом курить цигарку і розглядається здивовано. Стрункий парубок у січовій мазепинці незграбно робить візитні поклони. — Вуй! — каже він. Два високі у спортовому пани стоять один проти одного і радяться по-англійськи. Їх ніхто не розуміє, і вони нікого не питають. Беруть свої жовті барви шкіряні саквояжі і повільно ступають у двері.

На хіднику лишається кількa людей — військових і цивільних, а між ними один високого зросту у пальті кольору сірого кота. Його худий доробок стоїть перед ним на мокрому камені. Він дивиться на вікна гостиниці і повторює: — Так, це є Хуст! Так, ось він який!

З будинків звисають жовтосині прапори. Багато прапорів. Темнота змазує їх барву. Вулиця тікає у прірву темноти, і прапори, мов птахи, відлітають з очей. — Кримський! Здоров!

— О! — Кримський кидається в обійми. Середнього зросту молодий добродій вийшов без покриття голови з дверей гостиниці. Привіталися. — Ходи! За мною! — Хідник звільняється, автобус рушає і відкочується набік. У вході до гостиниці люди з валізами. У вестибюлі на поверсі перед портьєром черга. Бряжчить телефон. З дверей вириваються звуки танга. У великому дзеркалі відбиваються капелюхи пань. Портьєр у звичайному сірому одязі нашвидку вписує гостей.

— Ми далі, — каже добродій, що зустрів Кримського. — Пане Янчук? Яка наша? — кинув він запит портьєрові. — Двадцять четверта! — Йдемо!

Пішли дерев'яними сходами до мансарди. Зліва довгий, темний коридор, заставлений лінолеум. Сходи не зовсім чисті. Вужчий коридорчик нагорі освітлений одною лямпкою. Число двадцять чотири незамкнуте. Увійшли. На гостей глянув дивовижний непорядок, холод і вогкість...

— Розгоститайтесь, друже! — каже Кальчук, що привів Кримського. — Це твоє. За краще вибач. Хуст тепер мов дорожна валіза. Все запхане...

— Пусте. Головне — ми тут... Хто тут з наших?

— Та всі... Кого хоч?

— У мене крутиться голова.

— Голодний? Не виспаний? Коли виїхав? Учора?...

— Учора двадцять одна і три хвилини... У Пряшеві пересідка. Страшенно глупо. Темнота, болото, але романтично. Їхали горами, серпентинами... На Кльондайк, чи в Абесинію...

За пару хвилин обидва лишають покій та йдуть униз до залі. Щоб сказати все, що висловлене на обличчі Володимира Кримського, треба багато слів. Прориваючись через натовп, він зупинився при дверях. Що це таке? Море голів. Музика. Прапори рідних барв. Портрети своїх людей. Це сон. Після років, десятиліть, після таборів і мандрувань, після Праги і довгої їзди... Великі, білі кулі ламп, величезний полтавський килим, портрет Волошина у чорних рамах... Це нереальне... Це не те... Це не може бути.

— Де ж ми тут вмістимось? — вириваєтьcя в Кримського.

— Ходи сюди, — каже спокійно Кальчук. Обидва пробираються набік, де при якомусь столі стоять зсунуті докупи кілька столів. Біля них довкруги сидять люди у синьосірих однострoях з золотими нараменниками.

— Прошу, панове, знайомитись...

Так. Це дійсність. Кримський вже сидить у гурті січових старшин, перед ним тарілка телячої печені і пляшка токаю. Біля нього справа й зліва молоді, веселі люди. У залі грає оркестра, і посередині танцюють танго. Попід стінами столи, і біля них люди.

Люди, люди і люди. Стільки їх, тих різних людей, а найбільше своїх. — Кримський бачив їх десь і колись. — Ти знаєш, — каже він Кальчукові, — я п'яню... Чорт-зна що...

Дивно. Страшно дивно. До голови влазять, мов свердли, думки. Кримський напружується, щоб гнати їх, але вони все тут з ним. Тисячу дев'ятьсот тридцять восьмий рік. Коли це він залишив свій Кам'янець-Подільський? Тисячу дев'ятьсот дев'ятнадцятого. За цей час пройшов чималий шматок дороги, і, коли дивитись у минуле, видається, що постійно вів з кимсь боротьбу. З простором, з чужиною, з голодом, з самим собою, щоб бува не звихнутись і не побоятись часу, не піднести догори рук...

Оркестра грає, і на крузі крутяться молоді, веселі, рожеві люди обох статей, а між ними Кримський помічає дівчину з великими чорними очима.

— Це Бойчуківна? — питає він Кальчука, що старанно краe ножем свою печеню.

— Де?

— Та отам...

— Бойчуківна...

— Ольга?

— Здається.

— Ти її знаєш?

— Так тільки... Злегка...

— Я знаю її з Кошиць. Її батько був урядовцем банку, а я танцюристом у барі. Була ще отакою... Які у неї очі...

(Дальше буде).

Календарні видавництва в Америці

Видаванням календарів займаються в Америці окремі видавництва. Це є їх виключний бізнес, який потребує праці цілого року. Очевидно, що все є обраховане на матеріяльний зиск. Це ж бізнес!

До такого „бизнесу" не можна зарахувати, наприклад, найновіший Календар-Альманах Українського Народного Союзу на 1949 рік. Він не обрахований на зиск, бо якби так було, то його ціна мусіла би бути куди вища. До певної міри подібне можна сказати і про інші українські календарі, що виходять в Америці.

Серед американських українців появляється дуже мало друкованих книжок упродовж року, а бувають роки, в яких загалом не появиться ні одна книжка друком. Тому, коли з Новим Роком появиться яких 5 нових книжкових календарів в українській мові і кожне видавництво „розіпхає" його поміж громадянство, то все таки ці книжки сповнять якусь культурну місію. Тому, коли нема матеріяльної заплати за труд при виданні календаря, то є хоч моральне вдоволія редакторів і видавців, що сповнили обовязок по своїм силам.

Коли ж пишемо й згадуємо про появу Календаря-Альманаха У. Н. С. на 1949 р., американські видавництва календарів уже зачали призбирувати замовлення на календар на 1950 р. Хто тільки зайде до крамниці в сусідстві, завважає, що там є якийсь стінний календар, дуже часто з власною фірмою крамниці. Навіть невеликі розміром харчові крамниці („ґросері-стор") дбають про видання карткового або стінного календаря з власною фірмою, щоб роздати його покупцям на памятку чи на пригадку про своє підприємство. Деякі малі крамниці замовляють тільки до 100 штук свого календаря, щоб роздати „костумерам", але роблять це з року на рік. Коли б так таким крамницям прийшлося укладати й опісля давати до друку свій власний календар, їм це не оплатилось би. Це розуміють фахові видавці календарів. Вони приготовляють яких 25—50 взірців стінних календарів рік наперед, наймають агентів і розсилають їх по цілому краю. Заки розпічнеться Новий Рік агенти-продавці вже призбирали тисячі замовлень на новий календар і починають з Новим Роком їх друкувати.

В Зучених Державах існує около 280 великих фірм, які займаються виключно виданням календарів на замовлення. Те, що називається „календарієм", отже означення днів і місяців в році, є однакове для соток різних замовлень. З цим злучені образки на календарі, які теж повторяються. Тільки зміняється імя й адреса людини чи підприємства, що замовляє календар. Тому ціна їх низька і власники підприємств можуть дозволити собі замовити хоч би тільки 100 примірників для роздання між покупцями в цілі реклями.

Найбільша американська накладня календарів, а це Бравн і Біґелов Компані в Ст. Пол, у стейті Минесота, каже, що замовлення на календарі на 1950 р. вже перевищили замовлення на 1949 р. На біжучий рік накладня видрукувала календарів вартости 40 мільйонів доларів. Що це значить для нації, хай послужать цифри з р. 1947, коли то накладня виповнила замовлення на календарі на продажу суму $36,500,000. Щоб виповнити ці замовлення, треба тримати 4,000 наемців при праці для видрукування замовлень, а окремо 1,000 людей-агентів для призбирання замовлень. Між агентами є 800 таких, які заробляють по $8,000 й більше річно. Це зразок, як в Америці процвітає бизнес і як люди мають нагоду заробити собі на життя.

Інтересне, що в післявоєнних часах минає серед публики інтерес до „нудних" календарських образків, які зображають різних „красунь". Духова сторона починає брати верх і агенти дістають на 1950 рік замовлення на більше артистичні й етичні образки. Навіть і заклики на бизнесових календарях відмінні ніж бувало попередніми роками. Інтересний напр. такий заклик на бизнесовім календарі: „Ідіть до церкви в неділю!". Інші образки це репродукції славних артистичних малюнків.

Минулими роками серед українського громадянства розвинено до деякої міри продукцію стінних календарів. Звичайно бувало так, що до якогось чужого образа причіпльовано український картковий календарик, його розпихано як „український продукт", хоч не бракувало і своєрідних українських картин. З приходом більшого числа нових людей із скитальщині зросте без сумніву інтерес до українського мистецтва, а з тим і до практичного його використання. Невикористане багатство українських малюнків може дати притоку підприємчивим людям до відновні бизнесових видавництв українських календарів на чисто українських узорах, а при тім можна хоч в частині заспокоїти природне домагання розбудови українських варстатів праці для українських фахівців.

Літні курси для закордонних студентів

Злучені Держави все стараються підтримати міжнародне порозуміння та співпрацю шляхом обміну студентів і професорів з іншими країнами. Це старання видно з двох конгресових законів, ухвалених в 1946-тім році та минулої весни. Згідно з першим законом, фонд на переведення тої програми складався з грошей в закордонній валюті, придбаних цею країною від продажу надвишки воєнного матеріялу закордоном і той фонд мав бути витрачений закордоном. „Другим" законом продовжувалася інформаційна програма закордоном для департаменту державних справ, але конгрес не ухвалив відповідних фондів на програму обміну студентами. В наслідок того засоби на ту ціль приходять головно від приватних організацій та установ.

З-поміж кількох приватних проєктів обміну студентами один викликав особливе зацікавлення тому, що розпочали його і перевели самі студенти відомого Технологічного Інституту в Кембридж, Массачусетс.

Багато серед тих студентів є ветеранами останньої війни і вони почуваються зобовязаними супроти студентів зруйнованих війною країн. З почуттям тої відповідальности вони створили комітет з яких 20 студентів в осени 1947 року. Рішили запросити сюди від 60 до 80 скінчивших вищі інженерські та інші наукові школи зі всіх зруйнованих країн — як з бувших союзних країн, так і з бувших ворожих — для студій в Інституті в літі 1948 року. На покриття коштів студенти почали кампанію за збіркою фонду. Самий Інститут не брав оплати за навчання і тим значно зменшив суму потрібних грошей — яких $30,000.

В співпраці з департаментом державних справ, з урядами багатьох країн та з міжнародною студентською організацією, зрештою вибрано 62 студентів: шість з Франції, два зі Швеції, п'ять з Норвегії, чотири з Данії, чотири з Бельгії, п'ять з Голандії, чотири з Великої Британії, вісім з Франції, один з Німеччини, один з Австрії, вісім з Італії, один з Болгарії, три з Чехословаччини, шість з Польщі та чотири з Греції.

Більшість студентів прибула до Ню Йорку літаком чи пароплавом в червні 1948 року. Прийняття їх було влаштовано в Ню Йорку різними організаціями, серед них Обєднані Нації, Американсько-Скандинавська Фундація. Після прийняття в готелі Валдорф-Асторія, де прибувші студенти мали нагоду зустрітися з деякими закордонними амбасадорами та міністрами, студенти відїхали на автобусах до Кембридж.

Крім технічних студій та наукових дослідів в Технологічнім Інституті, ці чужинці — гості американських студентів — мали нагоду пізнати американські індустріяльні заклади, американське життя та американські інституції. Для розваги влаштовано два пікніки, а коли який студент бажав провести вікенд в якійсь американській родині в тій околиці, він завше був вітаний.

Як ті студенти з зруйнованих країн відїхали до своїх домів, тутешні студенти почали робити пляни повторення проєкту і на наступне літо. Найбільш важною справою для переведення того проєкту є справа грошева. Гроші вони мусять зібрати наперед і воліли би мати менше пожертв, але на більшу суму.

Загальна Рада.

ЄВГЕН ПЛУЖНИК

ВОНА ЗІЙШЛА ДО МОРЯ...

Вона зійшла до моря. Хто вона —
Навіть самій їй байдуже віднині...
...Хіба ж не всі ми — єдности луна
В скороминущій і пустій відміні?

Лінивий рух, — і ось під ноги ліг
Прозорий вінчик — кинута намітка,
І на стрункім стеблі високих ніг
Цвіте жарка, важка і повна квітка —
Спокійний торс, незаймано-нагий!

Спадає вал... Німують береги...
І знову плеск... І затихає знову...
То пальцями рожевої ноги
Вона вгамовує безодню бірюзову.

І відкрива обійми їй свої
Ця велич вод, усім вітрам відкрита,—
Здається, повертає Афродіта
У білий шум, що породив її!

(Передруковуємо цей вірш ще раз, бо в різдвянім числі „Свободи", де він був поміщений, трапилася в одному місці помилка. — Ред.)

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

МАМА ЗНАЙШЛА СПОСІБ.—Однолітній Билі Бишоп з Вічіта Фолс, Тексас, мусить носити окуляри. Але як їх втирами? Мати знайшла і на це зараду, як бачимо на образку, де головка дитини перевязана стяжкою, до якої причіплено окуляри. Тепер уже все в порядку.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ДОПОВНЕННЯ ДО ІНФОРМАЦІЇ ПРО БОСТОН, ПОМІЩЕНИХ В КАЛЕНДАРІ-АЛЬМАНАХУ У. Н. СОЮЗУ НА 1949.

В статті про більші осередки українського життя, поміщеній в Календарі-Альманаху У. Н. Союзу на 1949 рік є на ст. 55 згадка про Бостон, Масс. Там сказано, що „українське життя зосереджується при українській православній автокефальній церкві", а далі сказано, що „в Бостоні є теж українська католицька церква на передмістю Матапен, 117 Ґрінфілд Ровд".

Отже правда така, що заки прийде до купна будинку для укр. катол. церкви, відправи в неділі й свята відбуваються в старословянській мові від 1941 р. в Голі Тріниті Чорч, Шовмут евеню і Кобб ст., Бостон, Масс. У шкільнім 1947—48 р. існувала в цій парафії вечірня школа української мови для дітей та для молоді. Це все тимчасове, бо парафія приготовляється до закупна окремого будинку для церкви і пароха.

Щодо народного життя, то справа мається так, що ми висилали й свою обильну лепту на спроваджения українських сиріт зі скитальщини, а наші парафіяни вислали свої жертви до Зліученого Українського Американського Допомогового Комітету в Филаделфії від імені 374 від. У. Н. Сюзу, якого 75% членів є нашими парафіянами. При нашій українсько-катол. церкві існує мішаний хор під управою пані Олени Сидоряк Гаїр, який улаштовує Листопадові Свята, концерти та виступи між чужинцями, щоб поширити українську пісню та заохомити їх з українською справою. Українці-католики зорганізували теж комітет для привитання скитальників, які приїздять через Бостон до Злучених Держав через Катол. Комітет. За працю при обслузі іміґрантів з корабля Дженерал Бонді комітет дістав признання від влади.

о. Григорій Том.

(Заввага редакції: Матеріяли до Календаря були призбирані ще влітку 1947 р. Від того часу в Бостоні могли зайти зміни в народнім житті).

ДО ВІДОМА УКРАЇНСЬКИХ ФІЛЯТЕЛІСТІВ!

Центральний Еконономат і Експедиція вартісних паперів УНРади повідомляє, що вже появилася пропам'ятна серія поштовихм арок з нагоди відкриття 1-ої сесії Української Національної Ради.

Марки видано у звязку із схваленою постановою УНРади про поштові оплати у внутрішньо-українських поштових зносинах, що незабаром буде спроваджена в життя. Ціна серії марок УНРади, що складається з 6-ти купюр, становить 2.-НМ плюс кошти пересилки та опакування.

З огляду на брак доброякісного, гумованого паперу в Німеччині, тільки невелику частину накладу надруковано на гарному, білому, папері з водними знаками, яку зарезервовано передусім для українських і частинно чужинних філятелістів. Випущено теж обмежену кількість незубкованих серій, які відпускається замовникам, що одночасно замовляють 5 зубкованих серій.

Рисунки серії марок УНРади складають своїм змістом одну тематичну цілість. Два головні осередки Київ і Львів представлені на двох купюрах, підкреслюють керівну ролю цих міст в історії України, а зображені на них мотиви двох тамошних святинь символізують християнську ідею, що об'єднує наш нарід на всіх його землях і пов'язує з іншими християнськими народами світу. Дальші три купюри зображуючи низку історичних будинків, символізують етапи наших визвольних і державно творчих змагань та етапи розвитку українського парляментаризму. Мотив кінцевої купюри представляє декларацію УНРади проголошену дня 16. 7. 48, що завершує, як останній хронологічно державний акт, весь досі перейдений шлях будівництва Української Держави.

Хто з українських філятелістів бажає закупити зубковані та незубковані серії марок У. Н. Ради на доброякісному папері з водними знаками, зволить негайно надіслати замовлення на адресу:

Zentral-Ekonomat u. Expedition der Wertpapiere des UNRates 13a Regensburg Ganghofer-Siedlung.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

Жертви, надіслані на цю ціль, як теж добровільну доплату до передплати „Свободи", потверджуємо з подякою проголошенням в цій рубриці.

Ліста: ч. 41.

Відділ:	Жертва:	Відділ:	Жертва:
М. Бакай, передплатник	$ 2.00	276 Михайло Ярош	2.00
Анастазія Войтик	2.00	277 Микола Хорват	2.00
Anton Kiriluk	2.00	286 Дмитро Кіщей	2.00
11 Петро Сцілений	2.00	296 Alex Milko	2.00
11 Антін Цапар	2.00	299 George Baran	2.00
11 Андрій Дида	2.00	312 Anna Bilecka	2.00
27 Carol Romanyshyn	2.00	334 Michael Lazuka	2.00
39 John Krawczuk	3.00	336 Семен Постолюк	2.00
39 Kinal Mary	1.00	339 Трофим Тренич	2.00
43 Harry Kowal (1948-49)	5.00	359 Марія Мирош	2.00
47 Михайло Заблоцький	2.00	362 Paul Dominik	2.00
56 M. Medwid	2.00	369 Іван Копек	1.00
62 Alex Turinec	2.00	369 Микола Грещишин	1.00
67 Yuzwack Felix	5.00	373 Франко Ставарський	2.00
106 Thomas Kaminski	3.00	385 Кwasny Тумко	2.00
115 Anthony Klus	2.00	386 Петро Пастернак	2.00
130 Alex Andrusiak	2.00	387 William Hirchycia	2.00
130 Антін Карпович	2.00	396 Frank Culupa	5.00
170 Paul Derkatz	4.00	396 Іван Катиринюк	2.00
170 Joseph Onufrow	2.00	446 П. Міґус	2.00
204 Володимир Семенина	1.75	456 Боднар Осип	2.00
206 Hucal John	3.00	456 Мудрий Іван	1.00
210 Данило Луковий	2.00	456 Гриньчук Володимир	1.00
211 Dmitro Fostyk	2.00	456 Саврас Михайло	1.00
274 Іван Когут	2.00	456 Вилка Михайло	1.00
274 Теодор Сенедяк	2.00	456 Смерека Олекса	1.00
275 Михайло Курило	3.00	456 Штат Василь	1.00
		456 Лучка Дом.	1.00

ПРОТОКОЛ

з нарад головного екзекутивного комітету У. Н. Союзу, які відбулись 28. грудня 1948 року в головній канцелярії У. Н. Союзу під ч. 81-83 Гренд Стріт, Джерзі Сити, Н. Дж.

У нарадах взяли участь: головний предсідник М. Мурашко, заступник головного предсідника Г. Герман, заступниця головного предсідника Марія Малевич, головний секретар Д. Галичин і головний касієр Р. Слободян.

Головний предсідник відкрив наради в годині 9:30 рано та подав до відома ці справи, які були полагоджені від останніх зборів повного екзекутивного комітету, а опісля предложив такі справи, що їх треба полагодити на цих зборах.

Купно бондів: Закуплено отсі бонди:

Province of Ontario, 3%, за	$ 34,562.50
Northern Indiana Public Service Co., 3¼%, за	60,570.00
Public Service Electric and Gas Co., 3%, за	50,604.50
Dayton Power and Light Co., 3%, за	50,495.00
Iowa Public Service Co., 3¼%, за	25,545.69
American Telephone and Telegraph Co., 3⅜%, за	111,771.00
Rochester Telephone and Telegraph Co., 4%, за	51,000.00
New York City Housing Authority, 3¼%, за	222,355.24
Chesapeake and Ohio Railway Co., 3⅞%, за	100,750.00
Pacific Gas and Electric Co., [illegible]	[illegible]

Перенос бондів і готівки.

На поручення контролі стейту Ню Джерзі, перенесено до маєтку У. Н. Союзу фонд Захисту Сиротинця в сумі $45,-687. 34. З цьої суми перенесено в готівці $956.69, а в бондах $44,730.65, а саме:

U. S. Treasury, 2½%	$21,000.00
U. S. Savings D Bonds maturing 1958	7,500.00
New York City, 3% Bond	4,999.95
Mississippi Power and Light, 2⅞%	2,025.00
Public Service Co of Colorado, 2⅞%	5,162.50
Cleveland Electric Illuminating Co., 3%	4,043.20

Інвестиції в морґеджах: Інвестовано на перший морґедж суму $15,000 на реальність під числом 978-982 Main Str., Winnipeg, Man., Canada.

Продаж бондів: Продано U. S. Treasury 2½% Bonds за $540,-878.13, які були закуплені за $533,000.000.

На цьому закінчено наради, а головний предсідник закрив збори в годині 12. в полудне.

Д. Галичин, головний секретар У. Н. Союзу.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

БРУКЛИН, Н. Й.

Загальне громадське віче.

Заходами 21-го і 53-го відділу Союзу Українок Америки відбулося в Бруклині дня 12. грудня ц.р. в салі Укр. Національного Дому загальне громадське віче.

Віче відкрила голова 21 відділу п. Анна Бодак, а членки 53 відділу відспівали американський гимн. Потім п. Бодак привитала гостей і присутних громадян, які дуже чисельно явилися на віче.

Головною бесідницею була п. Ірина Павликовська, делегатка на Світовий Жіночий Конгрес, що передала зібраним ті переживання українського народу в часі війни під большевицькою і німецькою окупацією. Обі ті окупації принесли велике знищення рідному краєві та коштували мільйони кривавих жертв серед всіх верств українського народу. Це було причиною великого числа скитальців, які не хотіли вертати до дому, доки панує цей жорстокий терор. Сьогодні перебуває на скитальщині около 100,000 скитальців, які ждуть, щоби виїхати з Німеччини і почати нове життя в умовинах вільних країн. Бесідниця звернулася до присутних з просьбою, щоби стягали скитальців, підписуючи аплікації. Згадуючи тякже життя скитальців просила допомоги для Матері й дитини, та хворим старшим, інвалідам, які найбільше тої помочи потребують. Присутні на салі вислухали промови з великою увагою.

Другим головним бесідником був д-р Тома Воробець, б. голова У. Ч. Хреста у Львові. Цей знаменитий український лікар за часів німецької окупації організував спільно з жінками у Львові Український Червоний Хрест. Хоч не було тоді на це згоди німецької влади, то все таки українські лікарі і патріотичне жіноцтво спішили з допомогою жертвам тоталітарного режиму. Д-р Воробець Тома передав у своїй промові, що він пережив під большевицькою окупацією. Він, як лікар-суспільник, не утікав і хотів посвятити свою працю порадою. Те що побачив і пережив за большевицької окупації, довело до сего, що він приневолений був утікати і шукати поселища і праці в вільній американській землі. За часів німецької окупації на українських землях працював Укр. Чер. Хрест. Він помагав українським вязням, полоненим, які в німецькій неволі набавилися тифу і гинули вертаючи домів. Тоді і лікарі і жінки, які спішили їм з поміччю набавилися самі тифусу. Він завзивав присутних спішити з допомогою тим скитальцям, які самі не годні на себе запрацювати, як хворі, інваліди, старші і немічні — та жінки і хорі діти. Промовець розповів теж про революційні змагання українського народу до волі. Саля приняла бесіду д-ра Воробця бурхливими оплесками.

Зі залі були запити: про становище українських скитальців до Української Національної Ради та про життя під большевицькою окупацією. Також присутні запитували про працю Бюра ЗУАДКомітету в Німеччині.

Пані Павликовська вияснила докладно працю бюра ЗУАДКомітету в Німеччині, що співпрацює з українською репрезентацією ЦПУЕ, яке є уповноважене репрезентувати українських скитальців. Також пояснили присутним, якої харчевої допомоги скитальці найбільше потребують, (товщу, цукор, порошкове молоко). Створення Української Національної Ради, як керівного політичного центру, приняло українське громадянство з великим ентузіязмом вважаючи конечним мати свій умандатований провід.

Д-р Воробець переповів присутним щераз докладними прикладами, як большевицький режим нищить всяку українську свободну думку і ввесь український нарід.

По тих двох бесідниках і вияснениях на запити промовила голова переселенчого осередка п. Марія Демидчук, яка завізвала присутних поспішити з допомогою жінкам і дітям. Присутні зложили на Фонд Мати і дитини $205.90. Гроші збирали членки Союзу Українок п. П. Бішко, Петріна Павлиш, Глушко, Сорока, Врубель, Васусь, Житинська.

Після того промовляла голова Союзу Українок Америки п. Олена Лотоцька. Вона пояснила завдання і успіх Світового Конгресу Українського Жіноцтва.. Пригадала похатні праці жіноцтва на американській землі, повстання та працю Союзу Українок Америки. Та скромна і постійна муравлина праця членкиць Союзу Українок довела до такої великої ваги діла, яким є переведення С.К.У.Ж. і створення Світової Федерації Українських Жіночих Організацій. Жіноцтво Америки усе було за свободою думки, слова та віри і радіє, що п. Рузвелт добилася переведення цих ухвал в Обєднаних Державах. І яка сумна дійсність що підсовєтська Україна голосувала проти тих ухвал. Вона зложила подяку п. Бодак і членкам Союзу Українок 21. і 53 відділу за працю у скликанні так корисного і цікавого віча. Промову п. Лотоцької принято бурею оплесків. Віче замкнула п. А. Бодак, завзиваючи відспівати національний гимн.

Віче викликало велике заінтересовання серед присутних і лишило незатерте враження.

По вічу запрошено гостей і члениць Союзу Українок на вечеру, яку смачно приготовили наші господині — членкині Союзу Українок Америки. При вечері покликано до слова панів: Юліяна Павчака, голову Укр. Нац. Дому, д-ра Демидчука, Врубеля і Заверуха та численних гостей. Всі подякували господиням за гарний вечір, а окремо п. Анні Бодак за працю при скликанні віча.

Жертвували по $5: Т. Бодак, А. Глушко, Ю. Павчак, Т. Долгун, О. Богань, М. Іванів, М. Сорока, М. Бішко, Д. Кульчицька, П. Пелех, Г. Сидорко, Т. Сорока, С. Дикий, М. Стегніцька; по $3: Шведрик, М. Баглай, Г. В., К. Берків; по $2: Стіцько, Васусь, А. Деа, Мудрик, Посікіра, Зепко, Зазуля, Малицька, Гудима, М. Завадовська, Чуба, Токарський, Роговська, Дика, Костів, С. Масник, Цибрівський, Поврозник; по $1: М. Цюпа, М. Безгацкі, Ст. Гриб, Матіяшек, Музика, Дачишин, Командо, Когут, Ґлус, Скуринська, Пелех, Т. Дайко, А. Заплітний, А. Шарко, Сидорко, М. Драбик, Брикович, Шеремета, Костів, Кмита, Г. Васько, Сковрин, Деменчук, Заяць, Панчишин, В. Васько, М. Бардак, А. Паґут, Сукмановський, п. Врубель, А. Васько, А. Галась, А. Цебрівська, С. Лобур, М. Когут, Сколодз, М. Висоцька, А. Карбило, Заводовська, М. Безґацька, Жепиноький, П. Слободзян, Дубовецький, А. Гук, М. Кіт, Кашока, Волінська, Брикович, Білаш, Андрушко, Кравчук, Пясецька, Климків, Палащук, Завадка, Заград, Кобзар, Г. Кирста, Жуків, Воланець, С. Ґрецько, Малко, Чабанюк, Нечипорук, Баран, Пачковська, Бурболяк, Клиса, Дзвір, Ткач, Оттенбрайт, Комрейко, Троць, Павлин. Дрібними $13.90. — Разом $205.90. Видатки на скликання віча $35.90.

ФРЕНКФОРД, ПА.

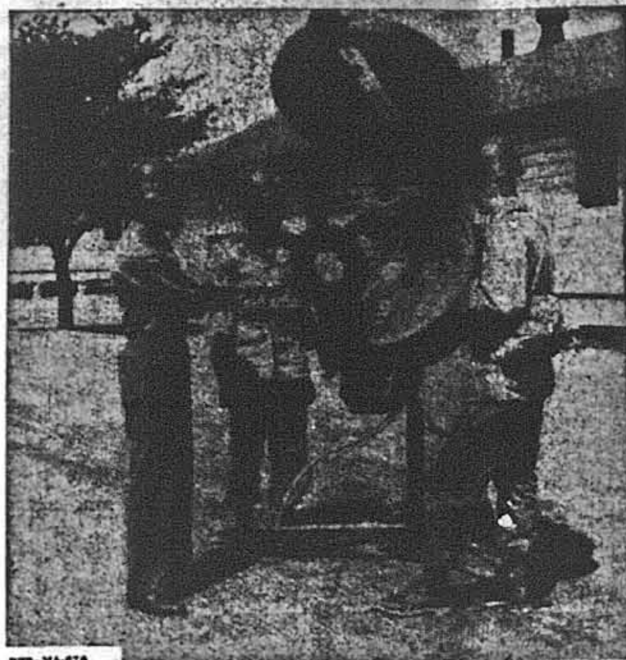
На сироти і скитальців.

Дня 11 грудня відбувся похорон бл. п. Степана Реги. По похороні зібрались учасники в парохіяльній галі, де згадували Покійного теплими словами, а п-ні Марія Карач і п-ні Христина Диня перевели збірку на добродійні цілі й зібрали $34, з чого вислано $10 на сироти, а $14 на скитальців.

Жертвували: Насевич $5; М. Карач $1.50; по $1: Х. Диня Слобода, Т. Смеречанська, А. Грицишин, А. Федорів, М. Мондир, М. Галаса, В. Погорілий, М. Коник, Я. Сідорович. А. Ґоршко, П. Гладчук, Н. Кобіль, С. Галаса, В. Питіль, Я. Рега, Ф. Коновальчук, Н. Гладчук, М. Плескан, П. Михалечко, П. Михалечко, П. Грамяк, М. Галаса. Решта дрібними.

Марія Карач.

Working in the Right Direction

Two trainees at Fort Dix, N. J., are shown being taught the rudiments of reading a magnetic compass. This is part of their regular basic training, which will make them efficient soldiers and prepare them for future positions of leadership and responsibility.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ПЛЕЙНС, ПА. — Бр. св. Андрія, від. 48, буде мати **річні збори** 16-го січня, в домі 84 Н. Рівер ул. Просимо всіх членів прийти, бо буде вибір уряду на і звіт за 1948 рік. —А. Мозула, секр.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ. — Тов. Запор. Січ, від. 155, подає до відома всім своїм членам, що на річних зборах вибрано такий уряд: І. Будняк, предс.; І. Ґурняк, заст.; І. Макар, кас.; М. Ґурняк, заст.; М. Чумер, фін. секр.; Н. Колодій, рек. секр.; Д. Федчишин, Й. Ковальський і П. Щуцький, контрольори; П. Прус, С. Сташків і І. Сетник, надз. хворих; В. Попача, господар маєтку. Збори будуть відбуватися в другу пятницю по першім в галиНародного Дому, 760 Стейт ул. Наступні збори відбудуться 14. січня, точно в годині 7. ввечір. Просимо членів прийти на ці збори, бо будуть важні справи до полагодження. — За уряд: М. Чумер, секр.

КДІТРОЙТ, МІШ. — Бр. св. О. Николая, від. 175, повідомляє своїх членів, що на річних зборах 19-го грудня вибрано такий уряд на 1949 рік: В. Братусь, предс.; О. Буката, заст.; В. Білінський, кас.; А. Дяків, заст.; В. Бартош, фін. секр.; Ю. Сенишин, рек. секр.; М. Попик, С. Пелех, І. Братусь, кастр. комісія; С. Періжок, С. Ципка, надз. хворих; Ф. Демко, В. Братусь, А. Дяків, делегати до У. Н. Дому; О. Буката, А. Заплітний, делег. до Федерації. Наступні збори відбудуться в неділю, 16. січня, в годині 1. пополудні. Просимо всіх членів прийти на час. — В. Братусь, предс.; В. Білінський, кас.; В. Бартош, секр.

ЙОНҐСТАВН, О. — Бр. св. Петра й Павла, від. 274, подає до відома всім членам, що **річні збори** відбудуться в суботу, 15. січня, точно в годині 6. ввечір, в гали під ч. 1915 Росел, ул. Просимо всіх членів і члениць прийти на ці збори, бо є важні справи до рішення і буде звіт касовий та вибір уряду на 1949 р. — М. Лопушанський, предс.; Я. Петрич, кас.; Т. Сенедяк, секр.

БЕНТЛЕЙВІЛ, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 109, повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що **річні збори** відбудуться 16. січня в гали Іґл, в годині 2. пополудні. Просимо тих членів, котрі ані разу не були на зборах в цім році, прийти на ці збори. Не приявний член заплатить кару 2 дол. — За уряд: П. Василик, предс.; Н. Мороз, кас.; М. Шяпиляк, секр.

ТОМАСТОН, КОНН. — Тов. Українська Січ, від. 421, відбуде збори 15. січня в 8. годині ввечір в Українській Галі на Проспект ул. Просимо всіх членів прийти на збори, бо є важні справи до полагодження. — За уряд: Т. Михнів, предс.; М. Шипінька, кас.; Ф. Чесьнік, секр.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. — Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 42, взиває своїх членів і члениць прийти на **річні збори** в неділю, 16. січня, в годині 2. пополудні точно. Кожний член має обовязково явитись. Не явившийся член заплатить кару 1 дол., а урядник 2 дол. — За уряд: Ф. Ґудька, гол.; П. Головачук, фін. писар; Мц Гуцалюк, скарб.; М. Прихан, рек. писар.

БОСТОН, МАСС. — Місячні і річні збори відділу 374 відбудуться в неділю, 16. січня, в Елізабет Пібоди Гайс, в годині 3. пополудні. Просимо всіх членів прийти на ці збори, вислухати звіту урядників і вибрати уряд на 1949 рік. — За уряд: П. Улашкевич, предс.; М. Біляк, кас.; М. Кміть, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Тов. Мир, від. 324, повідомляє своїх членів, що **річні збори** відбудуться 15. січня в год. 7:30 ввечір, в домі Укр. Громадян, 800 Н. 23. ул. З причини Різдвяних свят збори відбудуться в трету субоу. Просимо всіх членів прийти на ці збори, де буде річний звіт уряду іконтролі та вибір уряду на 1949 рік. — Г. Бучко, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Тов. ім. Івана Франка, від. 83, повідомляє членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 16. січня, в годині 1. попол., в домі Тов. У. А. Горожан, 847 Н. Френклин ул. В грудні річні збори не відбулись, тому взиваємо членів прийти на ці збори, бо інакше річні збори не можуть відбутись. Котрий член не явиться без важної причини, буде караний згідно зо статутом Тов. — За уряд: М. Кончак, предс.; О. Бабак, кас.; С. Чорномаз, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 117, відбудуться в суботу, 15. січня, в годині 7:30 ввечір, в церковній салі св. Юрія, 27 Іст 7. вул. Просимо всіх членів прийти на означений час. Уряд на 1949 рік є: С. Малярський, предс.; В. Зиблікевич, заст.; І. Инчипорук, рек. секр.; І. Кифор, заст.; Н. Чудакевич, фін. секр.; д-р В. Калина, заст.; Н. Корчинський, контр.; В. Кожух, заст.; Г. Стефанишин, Й. Деревянка, П. Ярема, контр. книжок; Н. Тисаровський, В. Кожух, контр. хворих. Збори відбуватимуться в трету суботу в місяці. — Управа.

АНСОНІЯ, КОНН. — Збори Тов. ім. А. Бончевського, від. 10, відбудуться в неділю, 16. січня, зараз по Сл. Божій, в гали парохіяльній. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо маємо дуже важні спарви до полагодження. Довгуючий членів просимо вирівнати свої залеглости. — За уряд: С. Глива, предс.; В. Глива, секр., 15 Bridgeport Ave., Shelton, Conn. Tel. 2786 W.

АКРОН, О. — Повідомляємо всіх членів Бр. Сош. св. Духа, від. 295, що **річні збори** відбудуться в неділю, 16. січня, в годині 1:30 пополудні, в гали церковній, 185 Ейбл ул. Обовязком кожного члена є бути приявним на цих зборах, почути звіт уряду за 1948 рік і вибрати уряд на 1949 рік. — О. Зепко, пр.; М. Петруха, кас.; В. Пулк, секр.

ГУДСОН, Н. Й. — Бр. свг. Арх. Арх. Михаїла, від. 476, дає до відома всім своїм членам, що **річні збори** відбудуться в неділю, 16. січня, в гали парафіяльній, 59-69 Савт Секенд ул. Буде звіт уряду і контр. комісії за 1948 рік та вибір уряду на 1949 рік. Прсоимо вписувати свої діти до Союзу. На цих зборах повинні буди всі члени. — Уряд.

НАНТІКОК, ПА. — Тов. Вільна Україна, від. 319, повідомляє, що **річні збори** відбудуться 16. січня, в а галі св. О. Николая, в годині 2. пополудні. Просимо, щоб всі члени прийшли на ці збори, бо буде вибір уряду на 1949 рік — За уряд: Я. Савчук, предс.; Ю. Велгош, секр.; П. Пшек, кас.

ГОРНЕЛ, Н. Й. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 215, повідомляє членів і члениць, що на ірчних зборах 15. грудня потверджено старий уряд на 1949 рік: І. Бай, предс.; І. Ґалатю, заст.; М. Кердил, кас.; А. Ґалатю, заст.; І. Назар, секр.; А. Катола, заст. Збори будуть відбуватись 15. кожного місяця в парафіяльній галі, 34 Гарт ул. 15 січня збори відбудуться в годині 6:30 ввечір. Просимо членів і члениць прийти на означений час. Уряд дасть звіт за 1948 р. Просимо членів вписувати свої діти і внуки до У. Н. Союзу, бо ліпшої і дишевшої асекурації ніде не дістанете. — За уряд: І. Назар, секр.

РОМ, Н. Й. — Бр. св. Михаїла, від. 121, подає до відома своїм членам і членицям, що місячні збори будуть відбуватися в третю неділю по першім, в годині 2:30 пополудні, в У. Н. Домі. Просимо членів памятати і завсіди приходити на збори, а головно на збори, що відбудуться 16. січня. Уряд на 1949 рік є такий: Д. Іванців, предс.; І. Кобіта, заст.; В. Чуйко, кас.; І. Бойко, заст.; О. Ґадз, секр.; С. Яворський, прот. секр.; І. Бойко і П. Череватий, контрольори; З. Фицик і М. Ґадз, хоруижі.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Збори 204. відділу відбудуться в суботу, 15-го січня, в годині 8. ввечір, в парафіяльнім офісі, 334 Іст 14. вул. Всі члени, котрі залягають з вкладками за минулий рік, а також біжучі треба то все вирівнати, бо річні збори відбудуться 22. січня, в тій самій салі Тому ваші вкладки мають бути заплачені на час. — Уряд.

ШИКАҐО, ІЛЛ. — **Річні збори** Бр. св. О. Николая, від. 106, відбудуться в неділю, 16. січня, в Союзовім Домі, 843 Н. Вестерн Еве., в годині 12. вполудне. Просимо всіх членів і члениць прийти, бо буде звіт уряду і кинтр. комісії за 1948 рік та вибір уряду на 1949 рік. Просимо всіх тих членів і члениць, що платять річно або піврічно, прийти на збори на збори і заплатити свою вкладку, бо з відділової каси не платимо за жадного члена річної або піврічної вкладки. — За уряд: Й. Коцовський, предс.; М. Попіль, кас.; Г. Дацьків, секр.

МАНВІЛ, Н. ДЖ. — **Річні збори** Тов. ім. Т. Шевченка, від. 342, відбудуться 16. січня. На зборах уряд і контрольори дадуть звіт з цілого року, по чім буде вибір уряду на 1949 рік, тому всі члени мають зійтися на ці збори до Лісного. — Ів Шегера, предс.; Й. Мартинчук, кас.; М. Лісний, секр.

ВИНІПЕҐ, МАН., КАНАДА. — Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 445, повідомляє, що **річні збори** відбудуться 30. січня, в год. 2:30 пополудні, в домівці філії У.Н.О., 978 Мейн ул. Всі члени і члениці повинні прийти на означений час, та привести своїх знайомих, а мирадо приймемо їх вчлени. — За уряд: Т. Ф. Басс, пр.; М. Коваль, діл. секр.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

У неділю, 9-го січня 1949 р. помер по короткій недузі

АНДРІЙ БИРИЧ,

секретар відділу 213 У. Н. Союзу в Бейон, Н. Дж.

Покійний родився в 1890 році в селі Григорів, пов. Рогатин, Галичина. До Союзу вступив в 1914 році і за ввесь час свого членства був надзвичайно активним і працьовитим Союзовцем, сповняючи взірцево впродовж довгих літ обовязки секретаря відділу, та приєднуючи до нього значне число нових членів. І взагалі брав він чинну участь в народнім житті своєї громади. Полишив у вмутку жінку Марію та доньки Гелен, Еґнес і Флоренс.

Похорон відбудеться в четвер рано, 13. грудня, з укр. катол. церкви св. Марії. — В. Й. Пці!

Заряд від. 213 У. Н. Союзу.

День 6. січня 1949 р. помер

ІВАН ЗЕЛІНСЬКИЙ,

член Бр. св. Івана Хрестителя, від. 76 У. Н. Союзу в Нюарку, Н. Дж.

Покійний вступив до У. Н. Союзу 1924 року. Був прикладним членом і ціла його родина є членами У.Н.С. Полишив у смутку жену і дві дочки замужні: Анну Ґудзяк і Емілію Фуярчик, та 4 внуки. Походив з села Хмільно, пов. Радехів, Зах. Україна.

Похорон відбудеться у вівторок, 11. січня, з укр. катол. церкви при Мортон ул., в Нюарку на цвинтар в Ґановер, Н. Дж. — В. Й. П.!

В. Салабун, секр.

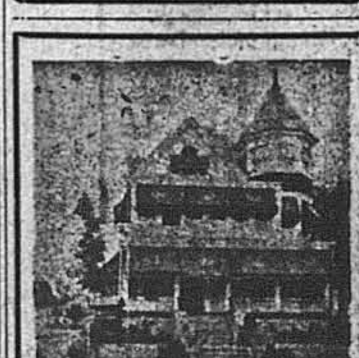
Дня 24. грудня 1948 р. згинув в автомобілевім випадку, в 27. році життя

ВІКТОР БОЖОК,

член Тов. ім. С. Петлюри, від. 458 У. Н. Союзу в Гемілтон, Онт.

Покійний уродився в Саскатуні, Саск., Канада. До Союзу вписався 1946 р. Полишив у смутку родичів Петра і Анастазію та сестру Надію в Гемілтоні.

Похорон відбувся 28. грудня при участи членів У. Н. Союзу, Укр. Татол. Ветеранів, УНО та знайомих з Гемілтону і околиці. — В. Й. П.! — Л. Демчишин, секр.

ТАРЗАН, ч. 2007. Право джунглів.

Коли мати - слониха впала смертельно ранена, Ґомбу висмикнувся назад до джунглів...

...а мати й молоде розбіглися в різні сторони.

Одна самиця несподівано натрапила на самців, ведених Тантором.

Коли Тарзан переконався, що слон-дикун бушує без контролі в джунглях, він сказав до Тантора: „Ми оба мусимо вбити того небезпечного злочинця".